

Poštovní věstník

Český telekomunikační úřad

Částka 9

Ročník 2009

Praha 2. října 2009

OBSAH:

SDĚLENÍ MINISTERSTVA PRŮMYSLU A OBCHODU ČR

- 28 Vydání příležitostné poštovní známky „Píseň Kde domov můj? – česká státní hymna“
- 29 Vydání dvou příležitostných poštovních známek „Umělecká řemesla – historická kamna“
- 30 Vydání příležitostné poštovní známky „Cestovatelka Barbora Markéta Eliášová“

SDĚLENÍ MINISTERSTVA PRŮMYSLU A OBCHODU ČR

Podle § 35 odst. 1 zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění zákona č. 95/2005 Sb. a zákona č. 110/2007 Sb., poštovní známky vydává Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR. Vydání poštovní známky zveřejní Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR v Poštovním věstníku.

28

VYDÁNÍ PŘÍLEŽITOSTNÉ POŠTOVNÍ ZNÁMKY PÍSEŇ „KDE DOMOV MŮJ?“ – ČESKÁ STÁTNÍ HYMNA

Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky vydá dne 14. října 2009 příležitostnou poštovní známku nominální hodnoty 10 Kč věnovanou písni „Kde domov můj?“.

Píseň Kde domov můj? poprvé zazněla mezi jinými písněmi ve Stavovském divadle v Praze 21. 12. 1834 ve hře Fidlovačka aneb žádný hněv a žádná rvačka, kterou napsal Josef Kajetán Tyl (1808–1856). Píseň na hudbu skladatele a dirigenta Františka Škroupa (1801–1862) získala takovou popularitu, že znárodněla a později se její první sloka stala součástí československé hymny, od roku 1993 je českou státní hymnou. Prvním interpretem písně Kde domov můj? byl slavný pěvec-basista Karel Strakatý (1804–1868). Již v prvních letech své divadelní činnosti obdržel K. Strakatý nabídky z předních evropských operních scén (berlínské, drážďanské i vídeňské), ale zůstal věrný své milované Praze, kde zpíval přes třicet let ve 3 230 představeních.

Na známce jsou symboly české státnosti – český lev a lipová ratolest. Kresbu doplňuje text Kde domov můj? a notová osnova s prvními takty této písně. Letopočet 1834 na levé straně uvádí rok, kdy píseň poprvé zazněla, rok 2009 na pravé straně upozorňuje na 175. výročí jejího vzniku.

Autorem výtvarných návrhů i rytin emise je ak. malíř, grafik a rytec Bedřich Housa.

Známku o rozměrech obrazové části 23 x 40 mm na výšku vytiskla Poštovní tiskárna cenin Praha, a.s., rotačním ocelotiskem v barvě černé, kombinovaným hlubotiskem v barvě šedé s iriodinem, světle žluté, červené a modré v tiskových listech po 50 kusech.

Známka má katalogové číslo 610 a platí od 14. října 2009 do odvolání.

Praha 2. října 2009

Ing. Jiří Řehola v.r.
ředitel odboru poštovních služeb

29

VYDÁNÍ DVOU PŘÍLEŽITOSTNÝCH POŠTOVNÍCH ZNÁMEK UMĚLECKÁ ŘEMESLA – HISTORICKÁ KAMNA

Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky vydá dne 14. října 2009 dvě příležitostné poštovní známky emise Umělecká řemesla, která navazuje na známky z předchozích dvou let s historickými kachlovými kamny:

- 1) 10 Kč – Empír (kolem roku 1810), zámek Litomyšl
Barvy: černá (ocelotisk), okrová, šedá, modrá, hnědá
- 2) 14 Kč – Biedermeier (kolem roku 1835), zámek Vyškov
Barvy: černá (ocelotisk), okrová, šedá, zelená, hnědá

Empírová kamna vycházela počátkem 19. stol. z klasicismu. Jejich tvůrci se důsledněji inspirovali antikou a postupně zjednodušovali siluetu i jednotlivé články kamnového tělesa. Základem byly geometrické tvary válce, hranolu a jehlanu. Proti převážně bílým glazurám předchozího období byla empírová kamna barevnější. K přetrvávající bílé a slonovinové barvě přibýly lomené tóny pozadí, které daly vyniknout reliéfním ozdobám. Častým plastickým zakončením byly antikizující vázy. Figurální reliéfy se starověkými náměty byly doplňovány antickými a staroegyptskými ornamenty.

Proti okázalému a reprezentativnímu empíru byl biedermeier věcnější a praktičtější a bývá nazýván měšťanským empírem. Kamna biedermeieru tvoří strohá pravoúhlá skladba podpěr a překladů, jejíž otvory umožňovaly co nejlepší vyhřívání. Reliéfní výzdoba je skromná a většinou jen minimálně doplňuje velké hladké plochy. Kromě antických témat převzatých z empíru se nově vyskytují motivy z přírody a každodenního života.

Autorem výtvarných návrhů emise je ak. sochař Michal Vitanovský, autorem rytin je grafik a rytec Bohumil Šneider.

Známky o rozměrech obrazové části 23 x 40 mm na výšku vytiskla Poštovní tiskárna cenin Praha, a.s., rotačním ocelotiskem kombinovaným hlubotiskem v tiskových listech po 50 kusech.

Známky mají katalogová čísla 611 a 612 vzestupně podle nominálních hodnot a platí od 14. října 2009 do odvolání.

Praha 2. října 2009

Ing. Jiří Řehola v.r.
ředitel odboru poštovních služeb

30
**VYDÁNÍ PŘÍLEŽITOSTNÉ POŠTOVNÍ ZNÁMKY
CESTOVATELKA BARBORA MARKÉTA ELIÁŠOVÁ**

Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky vydá dne 14. října 2009 příležitostnou poštovní známku nominální hodnoty 18 Kč věnovanou cestovatelce Barboře Markétě Eliášové.

Barbora Markéta Eliášová (1874–1957) byla první českou cestovatelkou, která objela svět. Ve čtyřech letech osiřela a byla v rodných Jiřkovcích nedaleko Brna vychovávána na obecní náklady. Zásadní vliv na její osud měl zdejší učitel Jan Hudeček, který se nadané dívence hodně věnoval. Od čtrnácti let se živila jako posluhovačka. Po studiu na soukromé jazykové škole v Praze vyučovala na dívčích školách především angličtinu a němčinu. V červenci 1912 si vzala roční dovolenou, vlakem odcestovala do Vladivostoku a odtud lodí do Japonska. Žila v rodině anglického univerzitního profesora a později v hotelu obývaném výhradně Japonci na okraji Tokia. Opět si vydělávala výukou jazyků. Velmi brzy se naučila japonsky a mezi žáky a kolegy získala mnoho přátel. To jí umožnilo zblízka poznat každodenní život i slavnou historii Japonska. B. M. Eliášová byla první evropskou absolventkou kurzu ikebany – tradičního japonského umění vazby květin. Po návratu do Čech přes USA vydala v roce 1915 pro velký zájem své zážitky v knize *Rok života mezi Japonci a kolem zeměkoule*. Roku 1920 se do Japonska vrátila jako pracovnice československého velvyslanectví v Tokiu. Spolupracovala s ženskou univerzitou a univerzitou Waseda, pořádala přednášky o Československu a přispívala do českých i japonských periodik. Do Japonska se B. M. Eliášová vrátila ještě několikrát; v roce 1923 zažila v Jokohamě ničivé zemětřesení. Procestovala Hongkong, Singapur, Cejlon, Čínu, Koreu, SSSR, Jávu, Austrálii, Afriku. Doma pak o svých zážitcích a poznatcích vyprávěla na besedách a přednášela v rozhlase. Napsala i několik knih. Poslední léta prožila v Praze a v Roztokách u Prahy.

Na známce, která vychází jako hold této obdivuhodné a nezlomné ženě, je portrét cestovatelky v kimonu na pozadí japonské krajiny s Fudžijamou. Známkou doplňuje text Barbora Markéta Eliášová 1874–1957.

Autorem výtvarných návrhů emise je ak. malíř a grafik Vladimír Novák, autorem rytin je grafik a rytec Miloš Ondráček.

Známku o rozměrech obrazové části 40 x 23 mm na šířku vytiskla Poštovní tiskárna cenin Praha, a.s., rotačním ocelotiskem v barvě černé, kombinovaným hlubotiskem v barvě šedo zelené, oranžové a modré v tiskových listech po 50 kusech.

Známka má katalogové číslo 613 a platí od 14. října 2009 do odvolání.

Praha 2. října 2009

Ing. Jiří Řehola v.r.
ředitel odboru poštovních služeb